

Anders? Oké, maar niet te opzichtig

Meneer De Wever,

Kiezen voor neutraliteit is kiezen voor veiligheid. Anders zijn mag, maar niet te opzichtig, want zelfs in België vinden heel wat mensen dat nog steeds 'bedreigend'. Daar speelt u op in en daar maken heel wat mensen zich 'schuldig' aan. Een voorbeeld van dichtbij, zelfs uit eigen huis: mijn moeder.

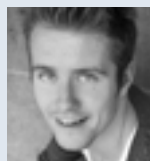
Ze vergezelde me vorig jaar naar een persconferentie van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding. Ik pikte haar op aan het station, gekleed in mijn gebruikelijke laag hangende broek en strak T-shirt. Ik zou me toch nog omkleden? VRT, VTM en verschillende kranten zouden present zijn en ik moest er het woord nemen. Toch niet in die kleren? Uiteraard wel. Ik ben woordvoerder van Wel Jong Niet Hetero, een organisatie die pleit voor 'jezelf zijn'. Ik viel misschien wat op tussen de heren en dames in pakken maar dat zal me, nog altijd, worst wezen. Zelfs met een subtiel zichtbaar

Stop dan elke
Antwerpse
ambtenaar in
een neutraal
werkuniform

boxershort werd mijn verhaal meer dan gesmaakt. En de mama? Die riep achter de rug van fotografen om: 'Trek je broek op, Vanackere.' Schattig maar o zo Vlaams. Iets wat zagezegd niet 'past', 'hoort' of 'neutraal genoeg is' doen we beter niet, want haar grootste bekommernis: 'Wat zouden de andere mensen denken of zeggen?'

Mijn grootste vrees is er één voor willekeur. Wat is *te gay*? Wie gaat dat bepalen? Een oprechte bezorgdheid. Diversiteit kan en mag, maar blijkbaar mag je er andere mensen niet mee lastigvallen. Wees daarom consequent in die neutraliteit en stop elke Antwerpse ambtenaar in een neutraal werkuniform. Iedereen gelijk. Nog even voor de duidelijkheid: ik denk helemaal niet dat u homofoob bent, wel een geweldige communicatiestrategie. Deze opmerking was geen toevaligheid in een toevallig interview. Misplaatst, behalve in uw 'strategie'. Ik had nog ergens gehoopt dat u dat misplaatst zijn zou toegeven. Helaas kwam enkel de grote verontwaardiging omdat er gereageerd werd.

Meneer De Wever, had u nu echt anders verwacht? Met vele regenbooggroeten (zolang die nog mogen).



Michiel Vanackere
is woordvoerder van Wel Jong Niet Hetero.

EEN GEMEENSCHAPSDENKER? WELNEE

Het interview met Bart De Wever deed stof opwaaien. **TESSA VERMEIREN** las door het T-shirt heen andere zaken die haar verontrustten.

Volksmenner



TESSA VERMEIREN
Wie? Journalist op rust, gewezen hoofdredacteur van Knack Weekend.
Wat? Wie afhankelijk van zijn toehoorders nu eens de volksjongen dan weer de intellectueel uithangt, is te wantrouwen.

Als je reageert op een interview met Bart De Wever, word je gerangschikt bij de linkse culturo's, van wie hij zich afvraagt 'waaraan zij dan wel gehecht zijn, tenzij aan andere rijke mensen die ook een buitenverblijf in Toscane of Zuid-Afrika' hebben (*DS 2 februari*). Daaronder begrepen dat die culturo's vast niet verbonden zijn met de 'gemeenschap' zoals De Wever dat verstaat.

Twee voorbeelden van het tegendeel. Zouden de inspanningen die onder meer David Van Reybrouck zich getrooste om de G1000 op gang te brengen en gaande te houden, directe democratie in de praktijk, niet gemeenschapsvormend zijn? En schrijver Jeroen Olyslaegers deelt al een paar maanden elke zaterdagmiddag met een groep mensen van Occupy Antwerpen (zelfgemaakt) voedsel en kleren uit op het Astridplein.

'Ik ben een communautarist, een gemeenschapsdenker', zegt De Wever. En verder: 'De mens is in staat tot het allerbeste en het allerslechtste.' Ik krijg de indruk dat het allerbeste in zijn ogen alleen in het kamp van de rechtse, conservatieve Vlaams-nationalisten zit en het allerslechtste, het individualisme en het gebrek aan moraliteit, bij de linksen. Verdeelt een 'communautarist' het volk in twee kam-

pen? Het klopt dat 'de volksverheffing als doel in de jaren zeventig overboord werd gegooid'. Maar ik heb bij de N-VA ook nog niet veel aanzet tot volksverheffing gemerkt.

Een schepen van Cultuur in Turnhout die niet eens het aanbod in smaken en lagen in en rond CC De Warande kent, maar wel kritiek spuit en verwijten stuurt van volksvreemdheid, doet die aan volksverheffing? Doet een Kamerlid aan volksverheffing als hij *The Voice van Vlaanderen* prijst omdat daar een Filipijns meisje schittert, maar daarbij vergeet dat de eigen achterban haar op alle fora met racistische praat de grond inboort?

De Wever geeft Theodore Dalrymple gelijk als die schrijft dat depressieve mensen in deze neoliberale maatschappij vroeger gewoon 'ongelukkig' waren, dat zij nu hun problemen buiten zichzelf plaatsen en dus vinden dat de dokter het maar moet oplossen. Mag ik De Wever de lectuur van *Identiteit* van Paul Verhaeghe aanbevelen? Niet de dokter zal de oplossing bieden, wel een minder moordend systeem dat clementie heeft voor wie zich machteloos voelt en van wie de veerkracht het begeeft onder druk van de heersende economische en politieke onzekerheden.

Alles voor één doel

Aan de ene kant een krantencolumn schrijven waarin het wemelt van wijsheden en van filosofen en dan in een interview, in dezelfde krant, zeggen dat je niet veel kunt met filosofen 'omdat je daar te dom voor bent', is volksverlakerij. Intellectueel en volksjongen kunnen perfect samengaan in één persoon, maar wie zich van het ene of het andere imago bedient naargelang van de toehoorder, die wantrouwen ik.

Zo iemand is geen gemeenschapsdenker maar een volksmenner, die gewone mensen opzet tegen zogenaamde culturo's, terwijl het in wezen enkel om mensen gaat



VAN KAPITAAL BELANG GERT PEERSMAN VOORZORGSSPAREN

Het is een steeds weerkerende vraag die ik krijg: wat moeten we in het huidige economische klimaat in godsnaam met onze zuurverdiende spaarcentjes doen? Vreemd, want het antwoord is zelden eenvoudiger geweest. De beste belegging die je momenteel kan doen is consumeren.

Zo heb ik vorig jaar een nieuwe koelkast gekocht. De prijs (waarde) van deze koelkast is sindsdien meer gestegen dan de opbrengst die ik zou gehad hebben door het geld op een spaarboekje te plaatsen. En als getrouwheidspremie kreeg ik er een heel jaar lang gekoelde dranken bovenop!

Het antwoord is inderdaad eenvoudig. Ben je aan het sparen voor je droomreis of bijvoorbeeld het verbouwen van je huis? Doe dit dan zo snel mogelijk. De prijs hiervan zal de komende jaren sneller stijgen dan de opbrengst die je krijgt

door te sparen. En ondertussen kan je al genieten van je aankoop en de vlotte samenwerking met je aannemer. Dit is perfect rationeel gedrag. De Europese Centrale Bank (ECB) moedigt het zelfs aan door de geldkraan doelbewust open te zetten zodat de prijsstijgingen hoger uitvallen dan de rente. Op die manier hoopt ze de economie uit het moeras te trekken.

Ondanks de aanmoedigingen van de ECB blijven we massaal sparen. De Belgische gezinnen hebben nog nooit zo veel geld op hun spaarboekje geparkeerd. De reden hiervoor is de grote onzekerheid die we hebben over de economische toekomst. Zullen we binnen enkele jaren nog een job hebben? Nog meer belastingen aan vadertje staat moeten afdragen? Nog een redelijk pensioen krijgen en beschikken over betaalbare gezondheidszorg? Al deze vragen leiden ertoe dat we

vandaag extra sparen om een buffer op te bouwen voor toekomstige tegenslagen, en dit ondanks het waardeverlies van spaargeld. Dit heet voorzorgssparen. Ook dit gedrag is rationeel, maar het is contraproductief indien we dit allemaal tegelijk doen. Als we allemaal meer sparen, consumeren we ook minder, met als resultaat een tanende economie die zich al meer dan een jaar in recessiemodus bevindt. Het gevolg hiervan is dat ook het inkomen van de gezinnen afneemt, waardoor de facto een deel van het sparen wordt tenietgedaan. Bijzonder frustrerend.

Sommigen beweren dat de overheid de recessie dan maar moet bestrijden door de budgettaire teugels te vieren, en het gat dicht te rijden door zelf meer te consumeren. Maar dat is ijdele hoop en zou wel eens serieus kunnen tegenvallen. Iedere euro die de overheid vandaag meer

Als we allemaal meer sparen, consumeren we ook minder, met als resultaat een tanende economie

uitgeeft, zal de belastingbetaler in de toekomst moeten ophoesten. En hoe zullen de gezinnen hierop reageren? Juist. Zij zullen nóg meer gaan sparen om dit op te vangen. Het expansieve beleid van de overheid zal met andere woorden te

en strateeg



'Was de G1000, directe democratie in de praktijk, dan niet gemeenschapsvormend?' ©put

Een column schrijven waarin het wemelt van wijsheden en filosofen, maar dan zeggen dat je niet veel kunt met filosofen 'omdat je daar te dom voor bent', is volksverlakkerij

die boeken lezen en godbetert er ook al eens een schrijven. In dat denkpatroon zijn intellectuelen rechts en culturo's links. Iemand die zo'n breuklijn doelbewust bewerkstelligt doet niet aan volksverheffing. Zo iemand is geen gemeenschapsdenker.

Een strateeg is hij wel. Hij gebruikt alle middelen om zijn doel te verwezenlijken: een onafhankelijk Vlaanderen. Daartoe moet hij met zo veel mogelijk polemieken het veld beheersen tot 14 mei 2014. Het moment waarop hij hoopt de systeemcrisis te realiseren waaruit dat onafhankelijk Vlaanderen zal voortvloeien.

Voor mij niet gelaten. Maar of dat een beter Vlaanderen zal zijn, daar ben ik door het bewuste interview niet zekerder van geworden.

nietgedaan worden door een verdere daling van de consumptie bij de gezinnen, waardoor de recessie zal blijven aanmodderen.

Hoe onzekerder de gezinnen, des te sterker de terugval van consumptie die hiermee gepaard gaat. Men zal immers altijd geneigd zijn om grotere buffers aan te leggen dan nodig is. Je weet tenslotte niet waar de overheid die euro in de toekomst zal zoeken.

De enige remedie om uit deze penibele situatie te geraken, is een beleid dat erop gericht is om de onzekerheid over de toekomst weg te nemen. Dit is net wat in ons land ontbreekt. Het economische beleid is te veel gericht op de korte termijn en het voorlopig blussen van allerlei brandjes om de huidige regeerperiode te overleven. Denk maar aan de talrijke eenmalige maatregelen om de begroting op te smukken. Zo'n beleid is zinloos indien

bovenstaande spaarparadox zich voordoet. Het zijn de langetermijnproblemen die opgelost moeten worden. Dit gaat over werkzekerheid, de vergrijzing aanpakken, drastische ingrepen in het pensioensysteem en een fundamentele hervorming van het belastingstelsel. Pas dan zal de onzekerheid bij gezinnen verminderen en het vertrouwen toenemen.

Pas dan zal de lage rente van de ECB doeltreffend zijn, de consumptie effectief aanzwengelen en de economie uit het moeras sleuren. En het grote voordeel is dat een langetermijnbeleid vandaag geen geld hoeft te kosten.

Gert Peersman is hoogleraar economie, verbonden aan de UGent. Zijn column verschijnt tweewekelijks op dinsdag.



COLUMN
PAUL MAGNETTE

GRENZEN AAN DE STAATSHERVORMING

In het begin van dit politieke jaar wenen sommige partijen zich al in 2014. Een beetje alsof we 2013 maar beter overslaan. Hetzelfde geldt voor de institutionele hervormingen: er wordt al over de zevende staatshervorming gepraat terwijl de zesde nog volop bezig is.

Toch gaan er ook in Vlaanderen stemmen op - en niet de geringste - die voor een pauze pleiten. Het is een zaak van gezond verstand, want we werken vandaag aan de teksten die het regeerakkoord moeten vertalen. We zijn aan het hervormen. We transformeren het Belgische landschap met die zesde hervorming. De essentie ligt al vast, namelijk de overdracht van bevoegdheden aan de deelstaten ter waarde van 17 miljard euro en een diepgaande hervorming van de bijzondere financieringswet.

Anderzijds moeten we nog een heleboel vraagstukken oplossen, concrete zaken die het toekomstige institutionele landschap vorm zullen geven. Welke ambtenaren zullen overgaan naar de gewesten? Waar zullen ze worden ondergebracht? Hoe zal men de nieuwe departementen integreren in de bestaande ministeries van de deelstaten? Het is niet meer dan logisch dat we die vragen beantwoorden, de overdracht van de bevoegdheden praktisch organiseren en aantonen dat ze effectief is, voor we aan een nieuwe hervorming beginnen.

Daaraan herinneren is geen verdoken manier om een debat over een eventuele volgende hervorming uit de weg te gaan. De Franstaligen krijgen vaak het verwijt dat ze in het verleden 'geen vragende partij' waren. Ik heb meer dan eens toegegeven dat de Franstaligen zich in de jaren 2000 misschien vergisten door het debat te weigeren. Maar dat mag ons niet doen vergeten dat de PS altijd met open vizier heeft onderhandeld.

De partij heeft sinds 1970 aan alle staatshervormingen meegewerkt, net zoals de SP.A, trouwens. In de jaren 80 was de PS zelfs de motor van meer regionalisering - Wallonië had economische bevoegdheden nodig om zijn industriële problemen aan te pakken - en was zelfs de grootste pleitbezorger voor de erkenning van Brussel als een volwaardig gewest. In die tijd kwamen de weerstand en de blokkeringen uit het noorden van het land. Sinds de allereerste staatshervormingen zijn wij een regionalistische partij, zodat men ons niet kan verwijten dat wij niet openstaan voor discussie. Toch dringen twee opmerkingen zich op.

Als 'staatshervorming' hetzelfde is als 'overdracht van bevoegdheden alleen van het federale niveau aan de deelstaten', dan moet men weten dat er grenzen zijn die de PS niet zal overschrijden. Niet wegens een taboe, niet

omdat wij bang zijn om ons lot in eigen handen te nemen, maar wel omdat een federale staat bepaalde cruciale bevoegdheden moet behouden.

We denken dan natuurlijk aan de bevoegdheid over veiligheid en de vertegenwoordiging in het buitenland, maar ook aan volgens ons niet minder essentiële zaken zoals het sociaaleconomische beleid en de sociale zekerheid.

Wij hebben weinig belangstelling voor een België zonder die fundamentele elementen van samenhang en identiteit, een België dat bijna een lege doos zou zijn, een België met het merk 'Made in Belgium' en de efficiëntie van de diplomatie als enige belangen. Dat betekent niet dat er niets meer mag veranderen. Maar als er over de 'juiste schaal' moet worden gepraat met betrekking tot de regeling van de arbeidsmarkt, de fiscaliteit van de ondernemingen en het sociale beleid, dan moeten we naar Europa kijken.

We hebben weinig belangstelling voor een België dat nog slechts een lege doos zou zijn

Tweede opmerking: als 'staatshervorming' synoniem is met 'alle maatregelen die de werking van onze staat kunnen verbeteren', dan wil de PS daar heel graag over praten. Want wij zijn progressief en dus altijd bereid om de democratie beter te doen functioneren. En wij zijn socialisten en dus overtuigd van de noodzaak van een effectieve staat.

Hoe vinden we een nieuw forum voor het politieke debat, over de taalgrenzen heen? Misschien door een federale kieskring in het leven te roepen? Hoe moderniseren en verbeteren we de monarchie? Hoe versterken we de vitaliteit van de Brusselse democratie, met tweetalige lijsten? Hoe scheppen we plaatsen in de Brusselse scholen en crèches zonder dat de gemeenschappen naar het Grondwettelijk Hof rennen om roet in het eten te gooien?

Al die vragen over de werking van onze staat en het leven van onze medeburgers verdienen echte antwoorden in plaats van holle kretten.

Paul Magnette is voorzitter van de PS en burgemeester van Charleroi. Zijn column verschijnt tweewekelijks op dinsdag.

CORRECTIES & AANVULLINGEN

Agent. De man in het voorprogramma van Bas Birker heet Wim Vermeylen, niet Wim Van Wellen (*DS 4 februari*).

3D. Het fotobijschrift bij 'Innovatie in België' (*DS 3 februari*) heeft het over

'3D-geprinte prothesen'. In werkelijkheid zijn het 3D-geprinte mallen die bij operaties door chirurgen worden gebruikt om preciezer te boren en schroeven aan te draaien, maar die niet in het lichaam achterblijven.